

Сірик О., Вітвицька С.С. Магістратура у ВНЗ України: проблеми, досвід, перспективи // Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном : збірник наукових праць / за заг. ред. д.п.н., проф. С. С. Вітвицької, к.п.н., доц. Н. М. Мирончук. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. – С. 39-41

*Олена Сірик, магістрант природн. ф-ту;
С.С. Вітвицька, докт. пед. наук, професор
(Житомирський державний університет імені Івана Франка)*

Магістратура у ВНЗ України: проблеми, досвід, перспективи

Популярність магістратури в Україні постійно зростає. Однією з причин є те, що, порівняно з бакалавратом, студенти та їх батьки вважають за краще бачити в магістерському ступені фактор, що гарантує успіх та кар'єрне просування.

Мета статті – охарактеризувати мету та завдання магістратури в Україні.

Магістратура – це наступний рівень вищої професійної освіти після отримання ступеня бакалавра, який дозволяє поглибити спеціалізацію за певним професійним спрямуванням, а після закінчення – дає можливість займатися науково-дослідницькою та педагогічною діяльністю.

Магістр – освітньо-кваліфікаційний рівень вищої освіти особи, яка на основі освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра здобула повну вищу освіту, спеціальні уміння та знання, достатні для виконання професійних завдань та обов'язків (робіт) інноваційного характеру певного рівня професійної діяльності, що передбачені для первинних посад у певному виді економічної діяльності [1].

Є три види магістерської підготовки: професійна, дослідницька, кар'єрна.

Магістратура є складовою системи ступеневої освіти, однією з форм підготовки науково-педагогічних, наукових і керівних кадрів.

Мета магістратури – підготовка фахівців із поглибленими теоретичними та спеціальними знаннями; фахівців, які оволоділи методами та засобами наукових досліджень, умінням самостійно на високому рівні вести наукову, педагогічну й управлінську роботу, оволоділи педагогічною культурою [2].

Навчання в магістратурі має ряд переваг:

1. Сюди запрошуються кращі викладачі, науковці, які мають світові імена, керівники організацій з величезним досвідом роботи, а також фахівці-практики.

2. Магістрат забезпечує індивідуальний підхід до кожного студента, що дає можливість їм отримувати глибокі знання теорії та практичні навички, а також отримати досвід формування і відстоювання своєї позиції.

3. Після закінчення навчання видається диплом магістра, який визнається в багатьох європейських країнах.

4. З'являється можливість подальшого навчання в аспірантурі, написання магістерської дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук.

5. Магістратура випускає висококваліфікованих фахівців, затребуваних у різних сферах діяльності, дає можливість займатися науковою діяльністю і викладати у вищих навчальних закладах.

Таким чином, знаючи, що таке магістратура і які вона має переваги, можна претендувати на навчання за спеціальними програмам тим особам, які мають диплом бакалавра, спеціаліста. Така освіта дає наукову підготовку, знання, навички, які високо цінуються сучасними роботодавцями.

Зміст навчання — структура, зміст і обсяг навчальної інформації, засвоєння якої забезпечує особі можливість здобуття вищої освіти і певної кваліфікації. Магістранти поповнюють й оновлюють знання в галузі освітнього процесу у ВНЗ, ознайомлюються зі здобутками сучасних видатних педагогів і дослідників-новаторів, здобувають знання з питань розвитку педагогічної культури та її основних компонентів, вдосконалюють свою педагогічну техніку, педагогічну майстерність.

Магістрат дозволяє поглибити навички і знання за провідною спеціальністю, а також отримати хорошу підготовку в будь-якому напрямку. Розглядаючи рівні освіти, яких на сьогоднішні існує два, необхідно відзначити, що другий рівень, який займає магістратура, забезпечує цілеспрямованість процесу підвищення кваліфікації, і є ланкою між аспірантурою і вузівським навчанням. Також вона сприяє виявленню у людини здібностей до науково-дослідницької діяльності, визначаючи напрям його роботи в подальшому [4].

Таким чином, магістратура, представляючи собою вищий рівень профільної освіти, дає можливість підготовки професіоналів у різних галузях науки для роботи в міжнародних та вітчизняних організаціях. Використовувані для навчання програми розроблені з урахуванням актуальних запитів.

Отже, магістратура є невід'ємною частиною історії розвитку вищої освіти в Україні. Організація магістратури вимагає не лише ґрунтовної фахової підготовки, яка дає можливість реалізувати широкий спектр конкурентоспроможних магістерських програм, а й активного залучення провідних роботодавців до формування і реалізації магістерських програм, знання студентами іноземних мов, освоєння ними сучасного інформаційного і телекомунікаційного забезпечення, що дозволяє ефективно використовувати світові інформаційні ресурси та формує спільний освітній простір на основі єдиних вимог щодо якості освіти.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту». – К., 2003.
2. Приходько М.І. Магістратура як складова частина підготовки науково-педагогічних кадрів / М.І. Приходько // Освіта Донбасу. – 2004. – № 3–4. – С. 116–119.

3.Вітвицька С.С. Системно-історичний аналіз етапів становлення магістратури в Україні та Росії / Вітвицька С.С. // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – 2005. – №25. – С.249-252.

4.Вітвицька С.С. Педагогічна підготовка магістрів в умовах ступеневої освіти : теоретико-методологічний аспект: (монографія) / С.С. Вітвицька. – Житомир, 2009. – 435 с.